

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Варна , 01.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на първи февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Диана Д. Митева

като разгледа докладваното от Диана Д. Митева Търговско дело № 20213100900048 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството подлежи на разглеждане по реда на по реда на **чл. 25 ал.4 ЗТРРЮЛНЦ.**

Постъпила е жалба рег. № 20210120184109 от адв. М., упълномощена като заявител от изпълнителен директор Минко Христов, действащ като законен представител на „ДВОРЕЦ НА КУЛТУРАТА И СПОРТА“ЕАД, ЕИК 103156991, срещу отказ на длъжностното лице по регистрацията от 14.01.2021г, постановен по заявление за вписване на промени в обстоятелства вх.№20210111173028.

Жалбоподателят счита, че постановеният отказ е неправилен, тъй като длъжностното лице не е обосновало отказа си с неизпълнение на изисквания за които е дало указания на заявителя и така е надхвърлило обема на правомощията си. Отделно счита, че изводът за несъответствие на заявления за вписване на непарична вноска с изисквания за индивидуализация на обекта на внасяните в дружеството права не е съобразен с приложените доказателства, а липсва и произнасяне по посочените от заявителя парични вноски за покритие на увеличението на капитала. Моли незаконосъобразният отказ да бъде отменен и на длъжностното лице се дадат указания за вписване на заявените промени.

Жалбата е представена в заверено копие, придружено с възпроизведени копия от електронно заявление и приложения към него книжа, регистрирани с вх.№ 20210111173028, както и допълнително представени доказателства от заявителя с вх.№ 20210113184038 и постановления отказ, съобразно изискванията на чл. 25 ал.3 ЗТРРЮЛНЦ. Регистрираната на 20.1.17г жалба е била депозирана преди изтичане на срока по чл.25 ал.1 от ЗТРРЮЛНЦ (считано от постановяване на отказа). Жалбата е подадена от името на лицето, действало като заявител и производството по нея е допустимо. Държавната такса в регистърното производство е авансово внесена. Представителна власт на пълномощника е надлежно учредена.

При комплектоване на преписката по жалбата, административният орган е упражнил правото си отговор, чрез юрк. К.. Пълномощникът е обосновал съответствие на преценката на длъжностното лице с изискванията на закона за пълно описание на непарична вноска за увеличение на капитал, посочването на основание за правата на вносителя и паричната им оценка, като сочи, че правилно е констатирано разминаването в тези индивидуализиращи апорта елементи. Отделно са изложени доводи за трансформиране на разходите, направени от едноличен собственик в подобрения, които вече са увеличили стойност на сграда на дружеството, което изключва повторното им внасяне като нов актив от вносителя. Като моли за потвърждаване на правилния и законосъобразен отказ на длъжностното лице по регистрация, представителят на Агенция по вписванията претендира и за определяне на разноски за защита в това производство, в размер на юрисконсултско възнаграждение от 300лв.

Варненският окръжен съд, с оглед наведените оплаквания и становището на насрещната страна, като съобрази представените при регистрацията на заявлението доказателства, и въз основа на справка чрез публичния достъп до данните на електронния сайт на Търговския регистър, воден от Агенцията по вписванията, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Заявление за вписване на промени в обстоятелства по партидата на „ДВОРЕЦ НА КУЛТУРАТА И СПОРТА“ЕАД, ЕИК 103156991, регистрирано с вх. №20210111173028 е било подадено в електронна форма за обстоятелства

от група „Капитал“. Към преписката е налична и декларация по чл. 13 ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ от лицето, вписано като заявител. Доколкото същото лице е вписано като изп. директор, заявителят следва да се счита за законен представител на юридическото лице към момента на подаване на заявлението. Този заявител е упълномощил адвокат Манолова изрично за представителство в регистърно производство по ЗТРРЮЛНЦ. Охранителното производство по това заявление е допустимо, съответно надлежно легитимиран жалбоподател е същото лице.

Заявена е промяна в размера на уставния капитал, броя на акциите, както и непарична вноска на права на едноличния собственик на стойност, покриваща отчасти новозаписаните акции. Съответно на заявлението, изискуемите приложенията, за чието наличие длъжностното лице следи служебно в изпълнение на чл. 22 ал.5 ЗТРРЮЛНЦ следва да включват посочените чл. 24 ал.4 от НАРЕДБА № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър(Наредбата) документи: решението на едноличния собственик (общински съвет, според специалните изисквания на НАРЕДБА на ОБС Варна за реда за упражняване на правата на собственост върху частта на Община Варна от капитала на търговските дружества в актуална редакция по РОБС № 1762-1(42)/1.08.2019 г.); препис от актуализирания устав, заверен от представляващ дружеството; документ за внесен капитал в банка, съответно на увеличението на капитала, което не е покрито със заявления за вписване апорт; заключението на вещите лица по чл. 72, ал. 2 от Търговския закон(доколкото липсвапозоваване на специален закон, допускащ облекчен ред за апортиране на права в общинско акционерно дружество), декларацията по чл. 264 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (доколкото се заявяват разходи, вложени в строителство на недвижим имот), доказателствата, че вносителят е носител на правата - предмет на непаричната вноска, и писменото съгласие на вносителя на непаричната вноска с описание на вноската и нотариална заверка на подписа му.

Преценката за външна редовност, за която могат да се дават указания без да се нарушава диспозитивното начало (като общ принцип на съдопроизводство при защита на права, приложим и в охранителни производства) налага съпоставка на посочените приложения с изискваните по Наредбата. В случая такива приложения са били описани и са представени.

Допълнително длъжностно лице е констатирало непълнота на съдържание на представения устав и е дало указания за допълване на описанието на непаричната вноска в съответствие с чл. 72 ал.1 ТЗ. С допълнително заявление Обр. Ж1 вх.№ 20210113184038 формално указанието е изпълнено, като заявителят е представил нова редакция с посочване поотделно на името на вносителя, пълно описание на непаричната вноска, паричната ѝ оценка и основанието на правата му.

При така обосноваването с изискуеми приложения заявление не се е налагало даване на указания за непълнота на доказателствата. Съдът допълнително констатира и непълнота на посоченото от заявителя заключение на оценители, назначени от АВ (носещ два, а не три подписа на съставителите му), но нито отказа, нито оплакванията по него се свързват с този недостатък от външна страна, поради което и въззивният съд не следва да го отстранява по служебен почин.

Като е пристъпил към разглеждане на заявлението с тези приложения, регистраторът не е нарушил изисквания на закона.

Преценката на съдържанието на така представените документи е различна от предварителната подготовка по комплектоване на заявлението. Затова и не е основателно оплакването, че след като указанията са изпълнени от заявителя, длъжностното лице не може да обосновава отказ. Напротив, на регистраторът се възлага не само проверка за формално наличие на посочени доказателства, но и преценка (макар и само от външна страна) на удостоверените в съдържанието на документите факти съпоставени с въведени в закона изисквания за фактически състави, пораждащи последиците, заявени като промени във вече вписани по партидата на търговеца обстоятелства. В това се състои проверката по съществуването на заявлението, възложена изрично по чл. 21 т. 5 ЗТРРЮЛНЦ. Въззивният съд осъществява същото правомощие(чл. 25 ал.4 ЗТРРЮЛНЦ, вр. чл. 278 ал.4 вр. чл. чл. 271 ал.1 ГПК), съответно и следва да прецени съответствието на доказателствата с изискванията на закона за изменение на устав с взето решение за увеличение на капитала и неговото покритие с парична и непарична вноска от едноличния собственик.

Заявената промяна в капитала е обусловена от взети две последователни

решения на органа, упражняващ права на Община Варна като едноличен собственик на капитала. С първото от тях общинският съвет е решил общината да запише нови 1 239 507 акции по 10 лв , като стойността им от 12 395 070лв се покрие с парична вноска от 2лв и непарична вноска на стойност 12 395 068лв, според оценката на вещите лица на стойност на извършените строително-монтажни работи и реконструкция на недвижим имот (зала Конгресна на ДКС- Варна), включително и проектирането, авторски и строителен надзор и допълнителни разходи, извършени до въвеждане на обекта в експлоатация. С второто решение на общинския съвет са били допълнително записани още 25 000 акции срещу задължение за парична вноска от 250 000лв.

При така обосноваваните обстоятелства от заявителя съдът споделя извода за неоснователност на заявлението за вписване на новия размер на капитала.

Законът дава възможност на капиталово дружество да увеличава капитала си по различни начини, като според произхода на средствата налага съобразяване с различни изисквания. Така например привличането на нови активи с външни за предприятието източник може да се извърши с вноски, записани срещу нови акции, като именно в тези хипотези се налага охраняването на публичния интерес срещу евентуална нееквивалентност, застрашаваща капиталовото покритие. В тези случаи вносителят следва да докаже самостоятелните си права върху обектите, предлаганите като изпълнение на задължение по чл. 188 вр. чл. 193 ТЗ в полза на дружеството. Обратно, ако дружеството използва собствените си средства, увеличението има да цел не да увеличи актива, а да приведе номинала на оповестения уставен капитал в съответствие с нетната стойност на собственото му имущество. В този случай обаче като покритие на новозаписани акции следва да се посочи формиран в дружеството балансов положителен финансов резултат (печалба), който вместо да се изплаща на акционери да обезпечи новия размер на капитала.

В конкретния случай обаче заявителят се позовава едновременно както на права, принадлежащи изключително на едноличния собственик, оценени като негово имущество по реда на чл. 72 ТЗ, така и на увеличена стойност на

актив на самото дружество в резултат на вложени в сградния му фонд нови строително-монтажни работи за ремонт и реконструкция. В тази връзка липсва еднозначно посочване на основанието за собствеността (притежанието) на обекта, описан като непарична вноска в устава, респективно и в решението на едноличния собственик за увеличението на капитала. Всъщност, в чл. 8 ал.5 от новия устав, изрично допълнен след указанията на регистратора, като основание се сочи само второто решение на ОбС, в което изобщо не е отразено каквото и да е придобивно основание за собственост върху имот или движима вещ или хипотеза на пораждане на право на вземане с договорен или извъндоговорен произход. В този смисъл съдът изцяло подкрепя констатацията на липса на оповестено основание и описание на обекта на правата на вносителя, въпреки формално посочване на някакви данни в съдържанието на документа.

Вътрешното противоречие (изключващо възможност за еднозначно възприемане на описания факт) в индивидуализацията на обекта на апорта ясно се очертава и в твърденията за извършени от общината разходи по заплащане на възложени от нея на различни изпълнители строителни дейности (подкрепени с представените със заявлението множество фактури, в които като платец е посочена именно общината) и за предоставено финансиране на дружеството, използвано пряко от нето за заплащане на разходи по проектирането (според приложения опис на изразходвани средства и протокол за финансиране). Двойствеността на произхода на средствата, вложени в актива на дружеството се подчертава и в посочения от заявителя протокол за приемане на готов за експлоатация строителен обект, в който като инвеститор е посочена общината, а като възложител на строителните дейности – самото дружество, притежаващо реконструирания обновен недвижим имот. Явно е, че всички оценени от назначените по искане на вносителя вещи лица дейности (изброени хронологично в заключението на оценителите) вече са извършени и икономическата им стойност вече е трансформирана в стойност на недвижим имот. Този имот обаче не принадлежи на вносителя – общината, заплатила изработването и доставката на материалите, а на самото дружество – собственик на ремонтиран и подобрен актив, усвоил по-рано предоставено финансиране или вложени чужди средства. Затова сами по себе си вече осъществените и получени от

дружеството пряко или косвено строителни дейности не съществуват като отделен обект на права, за да могат да бъдат предлагани от финансиращия ги вносител като покритие на новоемитирани акции.

Така констатираните противоречия са недостатък на заявлението по същество и затова длъжностното лице правилно е обосновоало отказ поради несъответствие със законови изисквания. Оплакването за непълнота на указанията и превишаване на обема на проверката са неоснователни.

Неоснователната част от заявлението(отнасяща се до непаричната вноска) е обуславяща за регистрацията на заявената промяна в цялост. Това е така, защото без надлежен апорт новозаписания размер на капитала ще остане без покритие в нарушение на чл. 192а ал.1 т.2 ТЗ. В случая не може да се приложи по аналогия правило за регистрация само на достигнатото със записана паричната вноска от 250 000лв увеличение, тъй като не само липсва такова евентуално решение на едноличния собственик (чл. 192а ал. 2 ТЗ), но и в актуализираното съдържание на устава не е отразен такъв (по- нисък) краен размер на увеличения капитал. Затова в случая въпреки надлежно внасяне на паричните вноски, частично уважаване на заявлението не е допустимо.

По тези съображения (съвпадащи по същество с изложените от длъжностното лице) се налага заключението, че **заявената от дружеството промяна не се е осъществила в съответствие със законови изисквания, поради което отказът е законосъобразен.**

Неоснователната жалба е ангажирала защитата на насрещната страна, поради което и в полза на административния орган по регистрацията следва да бъдат определени разноски. При администрирането на подадената жалба, Агенцията по вписванията като насрещната страна, действаща чрез юрисконсулт, е заявила искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение . Предявяването на нередовна жалба ангажира отговорност на страната, причинила необосновано съдебния спор (чл. 25 ал.6 ЗТРРЮЛНЦ, вр. чл. 78 ал. 4 ГПК), поради което искането следва да се уважи. Учреждението е упражнило процесуални права без явяване пред съд като е подало отговор на частна жалба в охранително производство, поради което поискания размер от 300лв не е обоснован. Съдът определя като съответен на този води защита възнаграждение, равняващо се на 80лв, определено към

среден размер в рамките на лимитите за този вид производства (чл. 78 ал.8 ГПК, вр. чл. 25а и чл. 23 т.5 от НЗПП).

По тези съображения и на осн. чл. 25 ал.4 ЗТРРЮЛНЦ вр. чл. 278 ал. 4, вр. чл. 272 ГПК съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА отказ на длъжностното лице по регистрацията от 14.01.2021г, постановен по заявление вх.№ 20210111173028, подадено от адв. М., упълномощена като заявител от изпълнителен директор Минко Христов, действащ като законен представител на „ДВОРЕЦ НА КУЛТУРАТА И СПОРТА“ЕАД, ЕИК 103156991 за вписване на промени в обстоятелства по партида на търговското дружество.

ОСЪЖДА „ДВОРЕЦ НА КУЛТУРАТА И СПОРТА“ЕАД, ЕИК 103156991, гр. Варна ул. Княз Борис I №115 да заплати на АГЕНЦИЯ ПО ВПИСВАНИЯТА гр. София бул. Ел. Багряна 20 сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за защита в настоящото производство, на осн. чл. 25 ал.6 ЗТРРЮЛНЦ, вр. чл. 78 ал.4 и 8 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в седмодневен срок от връчването на препис на страните пред Варненски апелативен съд.

ПРЕПИС от решението да се обяви в регистъра по чл. 235 ал.5 ГПК и да се връчи ЧРЕЗ ПЪЛНОМОЩНИКА адв. М. на указания в жалбата служебен адрес, както и на юрисконсулта на АВ на посочен електронен адрес в пълномощното на л. 9 със съобщение, представляващо Приложение № 11 към Наредба № 7 на МП.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____